

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 385/2014
07.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Грлигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М. 1 и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. З.С., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 21/12 од 01.04.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4004/13 од 02.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. 1, адв. З.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 21/12 од 01.04.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4004/13 од 02.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр. 21/12 од 01.04.2013. године окривљени М.Р. и М.М. 1 оглашени су кривим због по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика а окривљени М.М. 2 и Д.Б. због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђени на казне затвора и то окривљени М.Р. и М.М. 1 у трајању од по три године, а окривљени М.М. 2 и Д.Б. на казне затвора у трајању од по четири месеца. Истом пресудом окривљенима је на основу одредбе члана 63. Кривичног законика у изречене казне затвора урачунато и време проведено у притвору. Према окривљенима су изречене и мере безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде. Сви окривљени су обавезани да плате суду трошкове кривичног поступка и судског паушала а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4004/13 од 02.12.2013. године у ставу I изреке делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Чачку преиначена је првостепена пресуда само у односу на окривљеног М.М. 2 тако да је исти оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато и време проведено у притвору док је жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку у преосталом делу као и жалбе бранилаца окривљених М.Р., М.М. 1 и Д.Б. као и жалба сестре М.М. 1 и жалба окривљеног М.М. 2 одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против обе правноснажне пресуде бранилац окривљеног М.М. 1, адв. З.С., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона - одредбе члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном или пак другостепеном суду на поновну одлуку пред потпуно измењеним већем или да у односу на окривљеног М.М. 1 преиначи одлуку другостепеног суда тако што ће му изрећи ослобађајућу пресуду, и одредити да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине.

Према наводима захтева за заштиту законитости дело за које је окривљени М.М. 1 оптужен и правноснажно осуђен није кривично дело, а како је за исто оглашен кривим, то је на дело које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити. Наведено дело, по наводима захтева, није кривично дело, јер у изреци пресуде није наведен проценат „тетрахидроканабинола“ у марихуани која је пронађена код окривљеног а без навођења битног обележја предметног кривичног дела, радња окривљеног не представља кривично дело а све имајући у виду неспорну чињеницу да свака марихуана не представља опојну дрогу, већ само она која садржи већи проценат од 0,3% „тетрахидроканабинола“ („Службени гласник РС“, број 24/05 о 15.03.2005. године).

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 101/11), одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. 1, адв. З.С. није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Одредбом члана 486. став 2. Законика о кривичном поступку прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Бранилац окривљеног М.М. 1, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. (у вези члана 439. тачка 1.

ЗКП-а), а која повреда је идентична повреди о којој се Врховни касациони суд већ изјаснио у својој пресуди Кзз 63/13 од 26.06.2013. године, која пресуда је доступна лицима која имају правни интерес. Наведена пресуда је, стога, значајна за уједначену примену права, па Врховни касациони суд налази, са аспекта правилности и уједначености примене права, у смислу члана 486. став 2. ЗКП-а да није потребно поново одлучивати о истом питању у оквиру повреде закона, на коју се у захтеву за заштиту законитости указује.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 4. у вези члана 486. став 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**